

Karakteren af Redaktionsændringer. Smid- lertid betyde disse Ændringer noget mere, idet de indirekte betyde, at jeg for mit Vedkommende ikke kan gaa med til det Forslag, der foreligger fra Udvalgets Flertal om at bringe Lovens § 1 tilbage til den Form, hvortil den var forelagt fra Regeringen. Jeg skal nærmere tillade mig at fremsætte, hvorfor det efter min Formening ikke er rigtigt. Som ærede Medlemmer ville se, kommer § 1 i det Tilfælde den bringes tilbage til den oprindelige Skikkelse, i en saadan Form, at den baandlægger Dynamit, Skydeboomuld og Nitroglycerin, medens den derimod indtil videre frigør alle andre Stoffer, idet jeg foreløbig holder mig til den Basis for Lovslaget, som § 1 er. Jeg udelader foreløbig af mine Betragtninger Nitroglycerin, der indtager en ganske særlig Stilling. Det vil altsaa ses, at i det Tilfælde, man vedtager Flertallets Ændringsforslag, vil man baandlægge Dynamit og Skydeboomuld, hvorimod alle de andre, lad mig sige henvend 300 forskellige Sorter Sprængstoffer, der findes, ere frigjorte, for saa vidt der ikke er kontrol- rende Bestemmelser med Hensyn til Tilvirkning, Forhandling eller Indførelse her i Landet. Det er i og for sig ganske mærkeligt, naar man nu endelig vil træffe Sikkerhedsforanstaltninger mod Sprængstoffer, at man saa vælger netop de to sikreste og paa- lideligste Sprængstoffer, som gennem mange Aars Erfaring ere blevne forbedrede paa en saadan Maade, at de nu vare fuldstændig til de Krav, som en Sund og forstandig In- dustri maa stille til de Stoffer, saaledes at de ere af virkelig Betydning, virkelig Nytte for Industrien, og kunne behandles med fuldstændig Sikkerhed, naar der ikke er ren Dnsfab til Stede, medens man samtidig derimod frigør for alle Vaand eller holder fri for alle Vaand de andre, som jeg siger henimod 300 Sprængstoffer, der ere af en ganske anderledes farlig Karakter end disse Sprængstoffer, som her blive baandlagte. I Modsetning hertil stiller Landstinget sig paa det andet Standpunkt, idet det nemlig siger: Vi baandlægge alle Sprængstoffer overhovedet, men vi legalisere alle de Sprængstoffer, som vi have Brug for, og som virkelig ere til Nytte for vor Industri. Alle de øvrige ere simpelthen forbudte. Det er den forskellige Karakter, disse to Affattelser af § 1 give Loven. Den ene Affattelse siger, at det, der ikke er tilladt, er forbudt, den anden siger, at det, der ikke er forbudt, er tilladt. Der er efter min Mening ikke Tvivl om, at naar man skal vedtage en Lov af den Bestaafenhed, som der her er Tale om, hvor det drejer sig om i Samfundets

Interesse at værge sig mod Ukyndighed, Uet- sindighed og Dnsfab af den afstueligste Art, saa er det et ganske anderledes fast og klart Standpunkt at staa paa at sige, at alt det er forbudt, som ikke er tilladt, ikke legalise- ret, fordi det er erkendt at være i Befolk- ningens Interesse at have disse Stoffer til Disposition, medens det derimod er et langt svagere Standpunkt at staa paa, naar man siger, at alt det er tilladt, som ikke er for- budt. Det er derfor, jeg i det hele taget ikke har kunnet gaa med til Flertallets Æn- dringsforslag under Nr. 1.

Udvalgets Flertal har imidlertid til- søjet hertil et Forslag under Nr. 28, hvori der staar: „Justitsministeren kan ved An- ordning gøre Bestemmelserne i denne Lov anvendelige paa andre eksploderende Stoffer, der ere lige saa stærkt virkende som de i Loven udtrykkelig nævnte.“ Man ser, at ved denne Tilføjelse forandres ingenlunde Karakteren af Loven. Loven staar stadigt paa det Standpunkt, som Flertallet har foreslaaet. Den viser, at visse Stoffer ere baandlagte, medens derimod alle de, som ikke ere særligt satte under Statens Kontrol, ere tilladte. Men ved denne Tilføjelse er der skabt en Mulighed for, at flere Stoffer kunne baandlægges end netop de to, hvormed der er Tale i Ændringsforslaget Nr. 1, nemlig Dynamit og Skydeboomuld, idet Justitsministeren efter denne Lov har Ret til at baandlægge andre eksploderende Stoffer. Der ses imidlertid at være truffen en meget skarp Grænse, idet der er sagt, at disse Stoffer maa mindst være lige saa stærkt virkende som de i Loven baandlagte Stoffer. Denne Bestemmelse har ikke for mig nogen særlig Betydning. Jeg tror, at Loven, selv om denne Bestemmelse blev vedtagen, alligevel lige over for Uet-sindighed, Ukyndighed og Dnsfab vil være nogen- lunde illusorisk, idet det beror paa en Mis- forstaaelse, naar man antager, at det, som det her drejer sig om, er, hvorvidt et Stof er mere eller mindre stærkt virkende; det er slet ikke det, hvorpaa det kommer an, men derimod paa, om det er mere eller mindre brisant. Vi vide jo alle, at for at Virk- ningen af et saadant Stof, som f. Eks. Skydeboomuld, skal kunne fremkaldes, er det ikke nok at stille en Svovlstik dertil, thi saa brænder dette Stof kun som en Tot- Vlaar; der skal derimod et særligt Antændelsesmiddel til. Det vil sige, at dette Stof er meget stærkt virkende, men ikke brisant, og derfor egner det sig netop ikke saa godt til at blive misbrugt af Ukyndighed og Uet-sindighed, og heller ikke til at blive misbrugt af Forbrydelsen; thi Forbrydelsen